

[Holger Eriksen.]

kommer til at betale mindre. Hvis man lavede en landsskatteret, der var indstillet på at knibe øjnene til over for forsøg på at omgå lovbestemmelserne, ville det betyde, at de øvrige skatteydere kom til at betale mere, end de burde, og at de altså ikke for deres vedkommende var sikret den bedst mulige retsbeskyttelse. Jeg siger det blot, for at de, der hidtil ikke har fået medhold ved landsskatteretten, ikke skal få den opfattelse, at det, man sigter på, er at give frit slag for det, de enkelte skatteydere måtte finde var rigtigt.

Dernæst er der den kommende landsskatterets sammensætning, og her er det min opfattelse, at det vil blive svært at finde en bedre form end den, man har i øjeblikket. Foruden fremtrædende juridisk uddannede skatteteknikere fra centraladministrationen tæller den højesteretsdommere, landsdommere o. s. v., samtidig med at den har en ikke ringe islet af praktiske skattefolk, og her tør man vel gå ud fra, at partierne hver for sig sørger for, at det bliver netop dem, der har mest indsigt i skatteforhold, der bliver udpeget. Jeg hørte ganske vist, at den ærede ordfører for forslagsstillerne gjorde gældende, at man skulle have det folkelige element fjernet, og jeg vil sige, at det forbavser mig i allerhøjeste grad. Det er jo sådan, at oprettelse af nævningedomstole, medvirken af domsmænd ved retsafgørelser og meget andet af samme karakter altid har været anset for at være et demokratisk krav. Hvorfor skulle man så gå den modsatte vej i det foreliggende tilfælde? Og hvis man endelig vil gå den modsatte vej, hvordan får man det så til at rime med den indstilling, man hidtil har haft over for amtskatteinspektorerne, hvor man jo i nogen grad har fjernet ligningsarbejdet fra de folkevalgte for at lægge det over til eksperterne? Jeg har ikke haft den opfattelse, at man i hvert fald i venstrekredse hidtil har været meget begejstret for denne institution. Jeg erindrer også, at da det blev forsøgt i det små at få gennem-

ført noget i samme retning med hensyn til vurderingerne, vendte man sig imod det netop med den begrundelse, at man ikke ville risikere at få noget tilsvarende det, man har i amtskatteinspektorerne. Jeg synes derfor, det er noget selvmodsigende, når man nu vil fjerne det folkelige element fra landsskatteretten.

Nu er det sådan, at den ærede ordfører til en vis grad har ændret opfattelse. I fremsættelsestalen udtalte han klart: „jeg formoder, at landsskatteretten efter dette vil blive omdannet til en juridisk ret.“ Jeg nærede på forhånd tvivl om, hvorvidt det ærede medlem kunne fastholde denne stilling, og jeg har da også konstateret, at den til en vis grad er forladt allerede på nuværende tidspunkt. Det skulle ikke være gældende, når det drejer sig om den afdeling, der har med vurderingerne at gøre, og det ærede medlem var heller ikke sikker på, at det egentlig skulle gælde for selve landsskatteretten. Det er naturligvis kun glædeligt, at der er en sådan bevægelse at spore. Jeg tror ikke, det ville være en heldig fremgangsmåde udelukkende at anvende juridiske dommere i landsskatteretten. Selvfølgelig findes der jurister, der er inde i alt vedrørende skattelovgivning og skattepraksis, ligesom der i andre kategorier af befolkningen findes tilsvarende eksperter, men forudsætningen er i alle tilfælde, at de gennem et årelangt studium har gjort sig til sådanne eksperter. At overlade sådanne sager til almindelige jurister ville være håbløst. Altså måtte der uddannes et stort antal specielle skattejurister, men det har man jo i forvejen i det personale, der er ansat i landsskatteretten, og jeg kan derfor ikke se, at der vil ske nogen anden ændring, end at det folkelige element vil glide ud, hvilket jeg ville finde meget uheldigt også ud fra de synspunkter, som de, der anker sager til landsskatteretten, må anlægge.

Hvad derimod procedurespørgsmålet angår, er det meget muligt, at der dér trænges til visse ændringer, men det kan man se på i det udvalg, som bliver nedsat, når den